

DDK 019 At sige verden ret farvel (DDS 538)

A. P. Berggreen 1849
Harmonisering ændret GK 2006

The image shows a piano accompaniment for the hymn 'At sige verden ret farvel'. It consists of two systems of music. The first system has 6 measures, and the second system starts at measure 7 and ends at measure 12. The music is written in a grand staff with a treble and bass clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a common time signature (C). The melody is primarily in the treble clef, while the bass clef provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines.

1 At sige verden ret farvel
i livets gry og livets kvæld
er lige tungt at nemme;
det lærtes aldrig her på jord,
var, Jesus, ej du i dit ord
hos os, som du er hjemme.

2 Hvor tit hos dig end trøst jeg fandt,
når hjertet skjalv, og gråden randt,
og verdens bølger bruste,
ved støvet hænger dog min sjæl,
og slangen bider i min hæl,
skønt du dens hoved knuste.

3 O Jesus, Herre, broder sød!
Du kender bedst den bitre død,
du har den overvundet;
vor skabning grant og kender du,
ved godt, vi alle ser med gru
vort timeglas udrundet.

4 O, kom du, som engang, jeg ved,
du i din Faders herlighed
skal klart dig åbenbare,
var det i gry, var det i kvæld,
jeg skyndte mig med kort farvel
i sky til dig at fare.

5 Men kommer døden førend du,
kom da i løn, og kom i hu,
hvor mørkt der er i graven!
Omstrål mig, så jeg glemmer den,
salv øjet på din syge ven,
så jeg kan se Guds-haven!

6 Kom i den sidste nattevagt
i en af mine kæres dragt,
og sæt dig ved min side,
og tal med mig, som ven med ven,
om, hvor vi snart skal ses igen
og glemme al vor kvide!

7 Kom, som du vil! jeg ved det vist,
du selv har sagt, at her og hist
du kendes vil på røsten,
den røst, hvorved trods verdens larm
os hjertet brænde kan i barm
og smelte hen i trøsten.

8 O, lad mig i min sidste stund
det høre af din egen mund,
som ånd og liv kan tale,
hvor godt der er i Himmerig,
og at du stol har sat til mig
i dine lyse sale!

9 Før døden med sin istap-hånd
gør skel imellem støv og ånd,
bortvifter hjertets varme,
indslumre skal jeg da med lyst,
som barnet ved sin moders bryst,
i dine frelserarme.

N.F.S. Grundtvig 1843 og 1845.